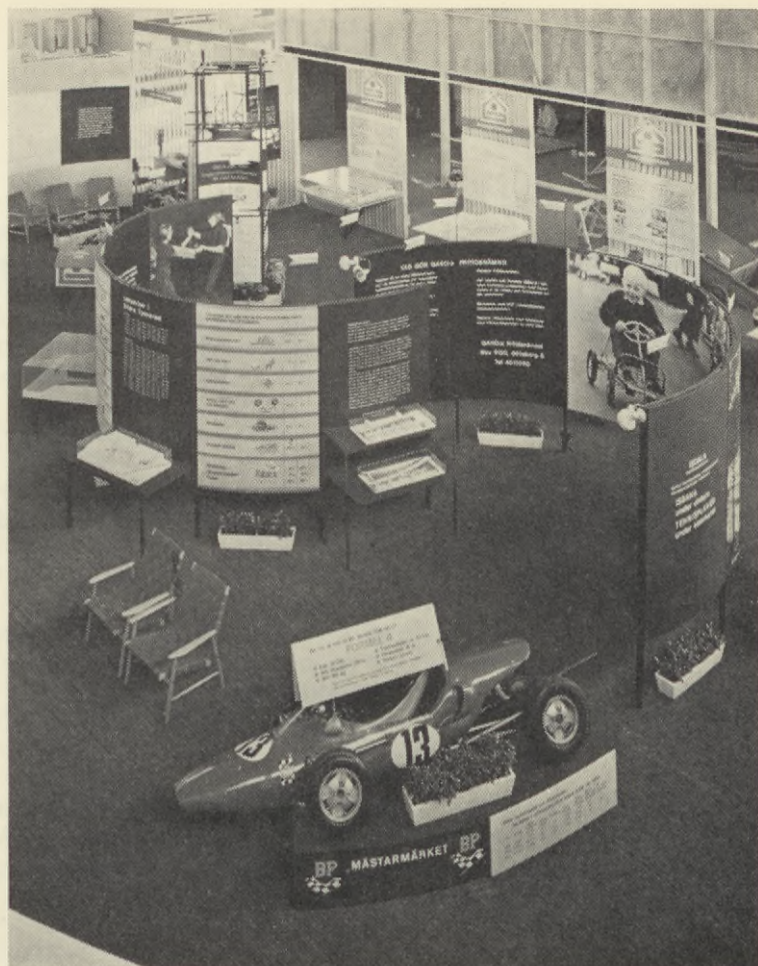

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift för göteborgs ungdomsledare nummer 6 okt. 1966 årgång 15 pris 1 krona

VI ALLA
6/1966
okt.

- *Per Erik Bergendahl*, göteborgsjournalist, hoppar här in i ungdomsdebatten. Han lancerar ett nytt göteborgsgrepp: Dicksonska ungdomsfik med konkurrensstandard, servicevänliga servitriser och mellanöl på matsedeln. Skillnaden i vuxnas och ungas konsumtionsvanor och levnadssätt ligger i — bemötandet, säger han.
- Uppslag med Dicksonska — blivande ungdomshögberg — i all sin glans. Tre väntande tänker högt.
- *Kjell Andersson* framhärdar och skriver om "det som hände en gång": modskravaller. Andra artikeln således i serien: "Vad göra åt mods?"
- Debatten "Skolan-Fritiden-Teatern" avslutas och likaså får vi ett slutinlägg i den av Åke Edén aktualiserade debatten om DX-ing på ungdomsgårdarna.
- Vad är Teaterforum — vet Ni det? Läs på sidan 9.
- *Lars Andréasson* intervjuas om Sjumilagården och *Lars Carlsson* om skolungdomarnas behov av plats på ungdomsgårdarna under dagtid.
- Två ungdomsledaraktuella uppvisas i presentationsrutor.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare
Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Nycterhetsrörelsens "revoltörer"

Nycterhetsrörelsens gemensamma organisation, Sveriges nycterhetsvänners landsförbund (SNL) har haft årsmöte, som gett vida genljud. I dagspressen talas om en allvarlig schism som uppstått genom att Verdandi och SSUH vänt de övriga organisationerna ryggen. De har begärt utträde ur den gemensamma organisationen.

Ovannämnda båda organisationer har lanserat ett nycterhetsfrämjande arbete under temat "det alkoholskadefria samhället" som övriga medlemsorganisationer i SNL inte velat solidarisera sig med.

Twisten gällde på årsmötet en formulering i SNL:s stadgar men ytterst rör det sig om skilda åsikter om nycterhetsarbetet i landet.

Allmänheten har — med rätt eller orätt — fått intrycket att nycterhetsrörelsen är uppdelad i två läger, de yngre representerade av revoltörerna, som i första hand vill ha allmänheten att gå över från starksprit till svagare drycker som exempelvis vin och öl. De äldre i motsatta lägret har bl.a. pekat på de frestelser som skulle uppstå för ungdomen om man ökade propagandan för vin och öl och beskattade dessa sorter förmånligt på bekostnad av de starkare varorna.

Förr eller senare hamnar denna diskussion i frågan om den personliga absolutismen, en principfråga, som flertalet av våra dagstidningar anser vara en utopi att söka genomföra. Man talar om att nycterhetsrörelsens äldre jobbar med ett mål, som vid detta laget inte är realistiskt att söka förverkliga i Sverige.

Kan man reducera alkoholskadorna, oavsett om man iakttar personlig nycterhet?

Nycterhetsrörelsens interna debatt mår väl av att flyttas ut i samhället. Man har en känsla av att problemet är komplicerat. Med stöd av alkoholforskningen borde dock hyfsade frågeställningar kunna föras ut till en "allmänhet", som inte velat följa helnycterheten som livsform. Vill folk diskutera alkohol förresten?

Man är inte helt övertygad om detta. Erfarenheten från år av ungdomsarbete säger oss exempelvis att ytterst få vill kännas vid alkoholen som orsak då det gäller ungdomsbrott. Varför?

Låt oss få en hyfsning av nycterhetsdebatten. Låt den föras ut, utanför de föreningskretsar som diskuterar den internt. Mycket har förvisso gjorts av nycterhetsrörelsen men nu kvarstår det stora provet. Att visa realism i ett realistiskt årtionde. Att dra nytta av läget just nu och söka finna nya vägar i arbetet med folknycterheten.

K. A.

BRAVO HISINGEN

utropar vi denna månad, närmast med anledning av att distriktet utsänt en liten smakfull broschyr om sin verksamhet och sina aktiviteter. Broschyren berättar om "trivselkvällar, föreningsverksamhet, barn-teater, fröken tonåring" och mycket annat. En särskild ruta vänder sig till föräldrarna. Modern design på det lilla tipsbladet säger oss, att man nu är på rätt väg när det gäller propaganda och PR-verksamhet. Heja på!

OMSLAGSBILDEN

bjuder denna gång på en fritidsutställning. Bilden är hämtad från Gakos utställning i samband med Dagens Hushåll i september. Fritidsnämnden inom de allmännyttiga företagen visade en intressant expo innehållande bl.a. flera intressanta lekplatsmodeller. Samarbetet med barnavårdsnämnden åskådliggjordes bl.a. genom att demonstrera den nya fritidsgården Vårvinden i modell. Svenskens fritidsvanor belystes i intressanta tabeller. Två "levande" bilracer lockade också många av de 150.000 mässbesökarna under de tio dagarna det hela pågick. C. G. Hammarlund och Tom Trana var två celebra demonstratörer och "pratare" i fritidsmontern under veckan.

SJUMILAGÅRDEN

brann ner för en tid sedan, och ungdomarna i Biskopsgården blev utan fritidsgård. Vi frågar ungdomsintendent *Lars Andréasson* på fritidsbyrån hur det har gått med gården..

— Får ungdomarna någon ny gård snart?

— Givetvis är det ett betydande avbräck för ungdomsarbetet i Biskopsgården genom gårdens förstörelse, men vi har varit snabba ur groparna att försöka skaffa ersättning. Verksamheten pågår under tiden i provisoriska lokaler.

Tisdagen den 18 oktober tar barnavårdsnämnden ställning till ett förslag från fritidsbyrån i frågan om uppbyggnad av anläggningen.

Den nya gården föreslås bli 30 m² större än den gamla. Genom att vi snart får den stora Vårvinden färdig, har nya Sjumilagården fått en delvis annan utformning än tidigare.

Vi planerar att där göra ett ungdomskafé, förbättra omklädningsmöjligheter och duschanordningar för idrottsföreningar mm.

Sjumilagården kommer sannolikt att få en föreningsbetonad verksamhet i framtiden.

KÖRKORT VID 17?

Ungdomens trafikriksdag, som nyligen sammanträtt i Stockholm behandlade flera väsentliga frågor och kom fram till åtskilliga värdefulla slutsatser, bl.a. enades ungdomarna om — dock efter en het debatt — att ansvaret för trafikutbildningen måste ligga hos samhället.

Ungdomsriksdagen beslöt också förorda en sänkning av körkortsåldern till 17 år.

Man kan ställa frågan, om förslaget är så särskilt väl genomtänkt. Statistiken över olyckor, där ungdomar är inblandade, talar sitt dystra språk. Det kan inte vara möjligt att kunna begränsa ungdomsolyckorna genom en sänkning av körkortsåldern, inte ens om trafikundervisningen blir bättre än nu. Gentemot ungdomen skulle man således vilja hävda, att 17 bör vänta till 18 med sitt körkort. De senaste årens olycksfallsfrekvens för de yngsta åldrarna talar härvidlag sitt otvetydiga språk. Tyvärr.

KRITISK IDROTTSRÖST

Vi citerar *Björne Lundström* i Göteborgs Distrikts Idrottsförbunds "Aktuellt":

— — —

Lars Andréasson tackade Lars Gråby för anförandet och nämnde att fritidsbyrån för 1967 har begärt en ökning av anslaget till föreningsverksamheten på ca 250.000 kr. En väldigt blygsam summa till föreningslivet i Göteborg, när man vet att ungdomsgårdarna har ett bidrag på 60—80.000 kr per gård som bidrag till *betalda fritidsledare*.

När man se'n slår upp den statliga utredning och leker med tanken att Göteborg skulle bli en av de städer som till fullo ville satsa på ökat stöd åt ungdomsverksamhet och följa utredningens rekommendation, ja då ser man att vi har lång, lång väg att gå innan vi kan säga att vi lever i en ungdomsvänlig stad.

I dag har Göteborgs olika ungdomsorganisationer större stöd från staten än från kommunen. Göteborgs föreningsliv och ungdomsverksamhet är väl ändå en kommunal angelägenhet.

Om nu barnavårdsnämnden tycker som vi på fritidsbyrån och fullmäktige är villig, hoppas vi snart kunna återuppföra Sjumilagården.

För övrigt kan jag nämna, att Vårvinden, den stora fritidsanläggningen i Nya Biskopsgården (Länsmansgården), blir klar fr.o.m. hösten 1967.

Dicksonska bra ungdomsfik — men ge det standard!

Kan ni tänka er ett ungdomsfik med flotta möbler, heltäckande mattor, dyr konst på väggarna, inredning av en arkitekt SIR, dämpad belysning i vackra armaturer, servicevänliga servitriser, mellanöl, starköl och rödvin i glas på borden, smårätter på matsedeln — allt i regi av Barnavårdsnämnden?

Jag kan det. I Dicksonska folkbiblioteket.

När böckerna en gång flyttar över till Götaplatsen skall ungdomarna där flytta över till Dicksonska. Det tycker Lasse Andreasson och Lars Carlsson på Fritidsbyrån är ett rimligt byte, och därom kan man hålla med. Sedan är det bara ett transportproblem som återstår: böckerna fraktar man med lastbil, men hur flyttar man på ungdomarna?

Där kommer ett i kommunala sammanhang kanske hittills föga använt ord in i resonemanget: konkurrens.

Ett ungdomsfik idag är ofta ett rum i en gammal rivningsklar träkåk, som kommunalgubbarna har förutsatt att ungdomar från hypermoderna bostadsområden skall känna sig hemmastadda i. Där finns en bardisk med snälla flickor som offerar fritid för att koka kaffe, egenhändiga konstverk och en glad reseaffisch på masonitväggarna, enkla trämöbler.

— Nåväl, säger nu Allmänna Opinionsen, skulle inte detta duga? När vi var unga ordnade samhället minsann inget för oss . . .

Vid sidan av det självklara påpekandet att Allmänna Opinionsens sorgliga uppväxttid knappast bör belasta dagens ungdomsvård kan härtill sägas att visst duger det — som slink-in mellan andra aktiviteter på gården eller anhalt vid en kvällspromenad. Men som självständigt dragplåster i konkurrens med citylivets möjligheter; nej!

Dicksonskas ungdomsfik måste på fullt allvar i standard och kvalitet kunna konkurrera med de konditorier längs Avenyn där ungdomarna nu ofta är så illa sedda. Det är nödvändigt, därför att dessa är del i det problem som är för handen: ung-

domarna trivs på strögekonditorierna och sitter där gärna. Efter en timma blir de ut-hystade därför att de "tar upp plats" och sedan är folksamlingarna på Avenyn ett faktum, med i värsta fall orosungar som följd. På dessa konditorier serveras mellanöl, starköl och lättvin till ungdomarna, och när någon ibland dricker för mycket ställs han helt sonika ut på gatan att klara sig bäst han gitter.

Tanken är nu att erbjuda dessa ungdomar ett alternativ, ett ställe där de med samma trivsel kan få hålla hus, med popklubb och dansgolv i samma byggnad. Hit skall ungdomarna dras, inte med kommandot "Ni har Dicksonskas att vara på — marsch iväg" utan av den egna reflektionen "Dicksonska är bra — dit går vi".

Den tanken måste vara riktig. Men jag kan inte finna att den kan uppfyllas på annat sätt än att Barnavårdsnämnden faktiskt i stor stil etablerar sig som konditoriedkare, och att man åtminstone här frångår principen att inte servera någon som helst promilleladdad dryck.

Detta fordrar naturligtvis något av en revolution. Det är idag inte opportunt att låta ungdomar dricka mellanöl, starköl eller rödvin på näringsställen med kommunalt ansvar i bakgrunden. — Ungdomar, säger Allmänna Opinionsen, och mellanöl . . . Utropstecken står som uppochnervända tompavor i luften.

I motsats till opinionsen säger lokala utskänkingsbestämmelser och försäljningsföreskrifter ingenting alls om detta. Mellanöl får säljas till ungdom, mellanöl, starköl och rödvin får på Avenyn serveras åt ungdomar fyllda 16 år. Dricke någon för mycket, haffe polisen honom. Punkt och slut.

Men i praktiken har vi en föreskrift för människor och en annan för ungdomar. Vi har myndigheter som bestämmer vad vi får göra, och sedan är Allmänna Opinionsen

Forts. på sidan 13

VAD GÖRA ÅT MODS?

● Kjell Andersson:

II. Mål och metoder

Förra gången penetrerades i en Vi alla-artikel några aktuella orsakssammanhang till den nya generationens (mods och andras) bristande känsla för och ovilja mot att inordna sig i vårt samhälle. Bland mängden av faktorer som präglar de ungas livsbetingelser i dag nämndes deras svårigheter att få rotfäste, dvs att känna sig "kompis" med samhället, tveksamheten i de vuxnas fostringsarbete, samhällets bristande hjälp med rådgivning och upplysning, det dåliga samspelet mellan kommunala organ, statsbyggnadens betydelse för miljöskapandet, bristen på pengar för ungdomsmetodiskt arbete, konsekvenserna av våra legaliserade sup seder och de frivilliga föreningarnas svårigheter att jobba med "annorlunda ungdom."

Föreningslivets räckvidd är begränsad beroende bl.a. på ekonomiska och personella resurser. För att nå stora ungdomskaror i "marginalzonen" måste andra resurser sättas in och man bör inte tveka att göra detta. Ungdomens valmöjligheter av aktiva dagsaktuella verksamheter måste ökas. Ungdom, som inte kommer med, måste uppsökas där den befinner sig. Använder vi oss idag av den metoden?

Vilka mål ställer vi upp? Meningarna är delade. Några vill bara ha en allmän fritidssysselsättning, andra pekar på det idéburna, folkrörelseinspirerade ungdomsarbete som det enda och saliggörande.

Man kunde kanske förenkla den här diskussionen? Vi människor är olika, tycker olika och utvecklas olika. Därför måste många och varierande valmöjligheter finnas för de unga. I varje form av sysselsättning under fritiden finns alltid ett uppslag till en människas utvecklingsarbete med sig själv. För en del är det naturligt att möta idéer först senare i livet. Man behöver några år av lek och tummel innan mognadsprocessen sätter in.

Således vid sidan om de fria och frivilliga organisationernas nog så viktiga arbete måste finnas plats för kommunernas, företagens, bostadsbolagens, fackföreningarnas och den enskildes ungdomsverksamhet. I en stad som Göteborg är det viktigt att många deltar i ungdomsarbetet.

Den nya skolan är ju i djupaste mening en skola för den enskilde och för samhället. Allt ungdomsarbete efter skoldagens och skoltidens slut måste vara en fortsättning på den målinriktning som skolan (riksdagens beslut och därmed hela vårt folks) startat, nämligen att hjälpa varje ung individ till en allsidig utveckling och ge de unga resurser att bemästra livssituationen i det moderna samhället.

Ett levande ungdomsarbete, som blir en fortsättning på ett levande skolarbete, måste således alltid se till *hela* människan.

Här krävs ett stort utspel på ett stort arbetsfält. Hittills har den bokliga bildningen fått det mesta. Nu är det hög tid att rusta upp det pedagogiska variantarbete, som heter ungdomsverksamhet.

Gjorda undersökningar i Göteborg visar på behovet av en ökad informationsverksamhet bland föräldrar. De nås inte idag. Föräldrar vet för lite om sig själv, sina barn och deras fostran. Man vet ännu mindre om var fritidsanordningarna är belägna och hur de fungerar. Detta förhållande behöver ändras.

Moderna reklammedel och pengar måste fram. Kommunens satsning i sammanhanget är blygsam och de frivilliga organisationernas resurser är minimala, och ibland brister också intresset.

Parentetiskt kan också erinras om det förvånansvärda faktum, att föräldraskolor, andra former av föräldrahjälp och föräldråpåverkan diskuterats i många år men att resultatet av dessa diskussioner och påföljande tafatta försök från både samhället

och enskilda varit gråtretande dåligt. Kommer den nya socialvårdsorganisationen i Göteborg att göra det lättare för föräldrar att få råd och hjälp i de olika sammanhang där den unga individen är med?

Under de senaste modskravallerna har framförts tanken på att brister i stadsplanering och stadsbyggnad medverkar till barnens rotlöshet och de ungas revoltanda.

Låt oss plocka fram diskussionstemat igen: kan vi sätta in ökade resurser på att utforma en stadsdel barn och ungdomsvänligt? Hur ser det barn- och ungdomsvänliga samhället ut? Vad kan vi göra för att i tätbebyggelse öka trivselen för de unga (och deras föräldrar)? Kan vi få fram skyddade friytor för *olika* unga under deras uppväxtår. Hur ordna ljudsäkra ungdomslokaler, inte för långt från bostaden? Vem skapar generationsnärmande anordningar, där det blir naturligt för vuxna och unga att råkas, i en stadsdel, ett hus?

Vi måste skaffa oss anordningar i stadskärnan, som medger möjligheter för både intellektuella övningar och fysiska sådana. Mera konstfrusna isbanor, mera bollplaner, mera bowling, mera schack, mera dans, mera lek, mera diskussion behövs för alla åldrar. Det är viktigt att ha någonstans att bo men det är också viktigt att ha en plats att träffa andra, olika människor, och utvecklas genom att *umgås*.

Nu satsas cirka 4,5 miljoner genom barnvårdsnämnden på förebyggande ungdomsvård och fritidsverksamhet. Beloppet är för lågt. En rimlig utbyggnad av olika verksamheter kräver att beloppet fördubblas. På alla områden av det förebyggande arbetet behövs en mycket hårdare satsning, ex.vis då det gäller fritidsgårdar, ledarutbildning, föreningsbidrag, kurativ verksamhet. Tveksamheten har varit för stor hos alla som bestämmer. I ivern att kompromissa har anslagen inte fått någon genomslagskraft. Både Stockholm och Malmö har nu akterseglat Göteborg. Utvecklingen visar där en rejäl utbyggnad av kommunala verksamheten.

Göteborgs utredningsraseri inom den förebyggande sektorn har hittills varit till

men för verksamhetens utveckling. Från 1950 har tveksamheten fött den ena utredningen efter den andra. Om någon tid skall utredningen om inrättande av en ev. centraliserad fritidsförvaltning vara klar. I den nya socialförvaltningsorganisationen är fritidsbyråns verksamhet knappt omnämnd. Otroligt men sant . . .

Nu står förhoppningen till den utredning, som stadskollegiet uppdragit åt Gako att utföra. I denna inventeras alla fritidsanordningar i staden och alternativa förslag till en effektiv fritidsförvaltning kommer att framläggas. Låt oss hoppas på denna senaste av många utredningar.

Det kan synas som att skrivaren har en överdriven tilltro till de kommunala anordningarna. Men de enskilda initiativen och den frivilliga verksamheten har inte glömts bort. Det är inte någon större risk att det idéella arbetet försvinner. Efter Olle Halldéns statliga expertutredning har man emellertid fått klart för sig att utvecklingen pekar på en minskning av medlemstalen inom de folkrörelseinspirerade organisationerna; de nykterhetsfrämjande, politiska och religiösa ungdomsföreningarna.

Effektiviteten hos de frivilliga organisationerna är emellertid också en sak som sammanhänger med kommunernas generositet. Det är alldeles uppenbart för de flesta, att den regionala såväl som lokala ledningen hos ungdomsorganisationerna idag behöver en kraftfull hjälp genom ekonomiska bidrag. Sekreterare- och instruktörsfrågan måste lösas och det kan endast göras genom pengar och penninghjälp.

Är det någon som tror att vi får ett effektivt ungdomsarbete i tidigt skede av Angered-Bergum om inte kommunen bidrar med väsentligt höjda instruktörsbidrag till områdets verksamhet? Redovisa i så fall hur detta skall gå att ordna!

Det tar tid att lära sig att ett föränderligt samhälle kräver förändrade metoder. Mer än annorstädes gäller detta ifråga om den stenåldersmentalitet som råder då det gäller att ge ungdomsfrämjande anordningar stöd, moraliskt och ekonomiskt.

Regikurs på Åland

Detta nummer av Vi alla innehåller en presentation av Teaterforum, som är en riksorganisation för den icke professionella teatern i Sverige. Där omnämndes ett nordiskt samarbete som skulle resultera i gemensamma kurser. Den första anordnades på Åland 4—12 juni 1966 i samarbete med Centralförbundet för svenska teateramatörer i Finland.

Då jag hade tillfälle att deltaga i denna kurs vill jag gärna lämna en liten rapport därifrån. Kursen var anordnad som ett regiseminarium och som ledare fungerade teaterpedagog Gerda Wrede, f.d. rektor för den statliga teaterskolan i Helsingfors.

Efter Mariehamns stads välkomstmiddag inkvarterades de 21 deltagarna på Jomala lantmannaskola. Där var mycket naturskönt och givetvis fanns äkta finsk bastu att tillgå nere vid havet.

Vi började dagen kl. 8.00 med lätt jogging och andningsövningar ute på gräsmattan. Sedan följde en inrutad arbetsdag med improvisationer, regiuppdrag och föreläsningar i teaterämnen. Efter middagen kl. 18.00 fortsatte repetitioner och trivsam samvaro till långt efter midnatt. Deltagandet efter middagen var förstas frivilligt, men skulle vi ha en chans att "spela upp" de 6 pjäser som utvalts som kursmaterial blev tiden knapp, även med kvällsrepetitioner. Strindbergs "Leka med elden", Holbergs "Den jäktade" i två versioner, Tikkanens "Ett sommarbarn" och Kivis burleska "Förlovingen" repeterades i alla tänkbara lokaler från vind till källare. Hantverkarscenen ur Shakespeares "En midsommarnattsdröm" repeterades ute i trädgården med nästan alla de manliga deltagarna. Det blev en festlig "buskis" bland buskarna!

Eldsjälen Gerda Wrede körde ett hårt kursprogram som blev hårdast för henne själv, som aldrig fick en timme ledig. Men meningen med kursen var att få fram flera regissörer som kan och vågar självständigt sätta upp skådespel. Gerda Wrede har också en sällsynt förmåga att skapa levande

teater, att få deltagarna aktiva och våga både improvisera, spela teater och regissera. Hennes paroll är att amatörteatern måste ha egna regissörer. Inte behöva "låna eld" från de professionella teatern, som man f.n. gör i Finland. Amatörteatern stuper oftast just på regissörbristen.

Från Stockholm kom regissör Maud Backéus och föreläste om inlevelse — fjärmning med djuplodande i Stanislavskijs och Brechts teater teorier. Improvisationer och livliga diskussioner följde på hennes föreläsningar.

Från Åbo stadsteater kom dekoratör Kaj Puumalainen och ritade och berättade om dekor och teaterlösningar. Mest intressant tycket vi nog alla när han talade om den flexibla teatern som dammar av allt konventionellt teatertänkande och placerar scen och publik olika vid skilda föreställningar. Praktiska dekorlösningar fick vi bl.a. till Strindbergs "Lycko-Pers resa" som utspelades i många olika miljöer och med snabba scenbyten.

Sista dagen samlades deltagarna till diskussion om positiva och negativa erfarenheter av kursens uppläggning och innehåll. Vi var samtliga mycket nöjda med att på det sättet kunna påverka kommande års kurser av liknande art.

Det brukar sägas att en kurs största förtjänst ligger i de kontakter som där knyts. Vi fick lära känna många finska teaterentusiaster och kommer att försöka åstadkomma pjäsutbyte och gästspel hos varandra. Mariehamns teaterförening, med Solveig Erikson som ordförande och aktiv medlem, ligger ju nästan inom räckhåll för oss svenskar och vi hoppas på ett intimt samarbete. Gästfriheten hos lokalarrangörerna på Åland var mycket stor. En rundtur på ön gjordes bl.a. där speciellt Kastellholmsspelen intresserade.

Från Göteborgs Teaterverkstad var vi fyra deltagare i denna regikurs och för oss går nu sommarens teaterdiskussioner vidare och många idéer från kursen kommer vi att pröva redan i höst. *Inger Johnsson*

Vad vet Ni om "Teaterforum"

Einar H. Bergvin, ordförande i riksorganisationen för den icke-professionella teatern i Sverige berättar för oss:

Teaterforum är en relativt nybildad organisation. Den bildades förra året med ett tjugotal fasta icke-professionella scener som medlemmar efter ett mycket grundligt förarbete. Teaterforum avser att samla all kontinuerligt bedriven icke-professionell teater i en organisation där medlemsföreningarna har ett direkt inflytande genom den årliga kongressen som drar upp riktlinjerna för förbundets verksamhet.

Bland medlemsföreningarna förekommer såväl studieförbundsanslutna scener som helt fristående föreningsbildningar, läroverks- folkhögskoleteater, kommunalt bedriven fritidsteater etc. och förbundets uppgift är att på alla sätt söka medverka till att skapa bättre arbetsmöjligheter för den spelande amatörteatern.

Förbundet skall i första hand vara ett kontaktorgan som hjälper medlemsföreningarna att hitta inköpskällor, förmedlar kontakt med författare, teaterförlag och andra repertoarkällor, förmedlar internationella kontakter exempelvis i fråga om utländska kurser etc.

Redan förra året kunde förbundet förmedla svenskt deltagande i danska teaterkurser, i år fick förbundet sända tre deltagare till ett regiseminarium på Åland 4-12 juni, anordnat av Centralförbundet för svenska amatörer i Finland. Genom upprättad kontakt med British Drama

League och The Educational Drama Association i England, kan förbundet också förmedla deltagande i engelska kurser i viss utsträckning.

Genom en särskild "teaterteknisk kommitté" kan förbundet ge råd i samband med inredning av scener och förmedla kontakt med lämpliga fackmän. En särskild kommitté arbetar med att sammanställa förslag till studie- och instruktionsmaterial som för längre än de handledningar för studiecirkel som f.n. finns att tillgå. Det är också avsikten att förbundet, i den mån ekonomin tillåter, regelbundet skall till medlemsföreningarna förmedla informationer om vad de icke-professionella scenerna runt i landet arbetar med, kanske också lite om hur de arbetar, och vilka intentioner de har.

Det bör betonas att Teaterforum inte vill vara en konkurrentorganisation till Samverkande Bildningsförbundets teaterkommitté som centralt företräder studieförbundensteaterverksamhet, utan vill i alla frågor som rör studiesektorn samarbeta med teaterkommittén.

Teaterforum vill också knyta till sig enskilda medlemmar med intresse för teaterverksamhet och som inte ingår i någon medlemsförening. Vid kongressen har sådan enskild en röst, medan medlemsföreningen har fem.

SKOLÖVERSTYRELSEN

aviserar kassaförstärkning till föreningslivet genom att höja statsbidraget till de fritidsgrupper, som startat sin verksamhet efter den 1 juli i år. Höjningen innebär att bidraget utgår med 5:50 för handledar- och materialkostnader (i stället för tidigare 4:50), allt beräknat på ett genomsnittsantal deltagare i rätt ålder under 10 sammankomster. Lokalbidraget om 2:— per man är oförändrat.

SNITTS PÅ AFFISCH

blir det med all sannolikhet i fortsättningen för de ungdomsledare, som deltar i fritidsbyråns idékväll kring föreningens/ungdomsgårdens ansikte utåt då det gäller affischer, programblad, folders etc. Trivsam och lärorik kurskväll förväntas under reklamtecknare Gert Anderssons kunniga ledning. Den 27/10 är dagen D och några platser återstår. Fritidsbyråns föreningsavdelning lämnar upplysningar om kurserna.

Vi väntar på gatan medan timmarna . . .

De här tre väntar.

De är inte ensamma. I bakgrunden finns flera som väntar på samma sak.

Det handlar om en lokal, f.d. Dicksonska biblioteket, som ju snart är f.d., då biblioteket får nya och moderna enheter vid Götaplatsen.

Föremålet för den heta lågan är en lokal. Centralt belägen skall den vara. Lämplig plats är just Dicksonska vid Allégatan. Här finns utrymme och kanske också atmosfär. Annars kan man stå till tjänst med sådan. Medförd.

Det vore bra om de kommunala gubbarna bestämde sig snart. Vintern är kall och det skulle värma en smula om man hade något att se fram emot. Fastighetsnämnden är adressen där man skulle böna för saken. Benäget hemställa.

Hoppas att barnavårdsnämnden har hemställt. Hoppas att andra gör likadant. Trycker på för vår räkning. Vi har ingen rösträtt, den kommer om några år. Schackentusiaster och andra är visserligen värda lokal dom också, men det är nog vi som är i tur nu.

Det skulle va bra om inte stället blev för högtidligt. Om man möjligen kunde komma dit som man e. Utan överdrifter åt nåt håll. Arbetsdagen är som bekant hård — i skolan alltså. Man behöver lite påkoppling av andra grejor på kvällen. I all enkelhet.

På Dicksonska

Snart.

SKOLUNGDOMAR PÅ FRITIDSGÅRDAR

Skolungdomarna på fritidsgårdarna under dagtimmarna har man både i Stockholm och Malmö. Håltimmar och frukostraster utnyttjas på gårdarna av skolelever, som där får en förnämlig tillflyktsort i stället för att nöta gator och varuhus — eller hänga ingenstans.

— Varför gör man inte något sådant i Göteborg?

Konsulent Lars Carlsson svarar:

— I viss utsträckning förekommer det, att ungdomar under rasterna söker upp sina respektive gårdar. Något initiativ från centralt håll i den här frågan har emellertid inte tagits, och det beror bland annat på

a) Fritidsgårdarna utnyttjas nu för en omfattande pensionärsverksamhet. Besöksfrekvensen uppgår till cirka 500 i veckan.

b) Flera av fritidsgårdarnas lokaler användes för förskoleverksamhet. Lokalerna utlånas även för barnverksamhet i HCF:s, Medborgarskolans och bibliotekens regi. Gårdarna är således hårt ansträngda.

c) Fritidsgårdarna ligger ej i anslutning till befintliga skolor. Gångavstånden kan bli avsevärda.

d) Fritidsbyrån har inga möjligheter att klara av personalproblemet i samband med en utökad upplåtelse under dagtid av fritidsgårdslokaler för skolungdom. För detta behövs det betydande förstärkning av fritidsbyråns budget.

Lars C. understryker dock avslutningsvis, att frågan aktualiserats i den diskussion som pågår om att anskaffa en centralt belägen fritidsgård eller ungdomens hus.

— Vi har siktet inställt på Dicksonska, slutar Lars C.

JAG TYCKER

Hur vore det med en reservfond med lite pengar, som föreningarna kunde få anlita, när de skall starta verksamhet i nya områden. Lokalbidragen räcker inte till och de sökes ju i efterhand.

Föreningarnas behov är ofta akuta och kräver snabb lösning. Kunde man inte i t.ex. Hjällbo och övriga Angered ställa ordentliga penningbelopp till föreningarnas förfogande för nystarter. Nuvarande igångsättningsbidrag är skrattretande små.

Undrar nybyggare

Varför är det så dåligt med ungdomsverksamhet i Högsbohöjd med omnejd. Den lilla plottriga stugan vid Sjupundsgatan gör ingen människa glad. Här vill det till en skärpning. När får vi en ordentlig fritidsgård i det här bortglömda området?

Wester

Aktivitet redan från början vid "isbrytar-momentet" i kursstarten.

HÖSTSTART

har det f. ö. varit på ett flertal kurser redan och från olika håll rapporteras det full fart från början. 1:a årskursen började sin 20-veckorsutbildning i början av oktober och kursledningen kunde notera en ovanligt välfylld och trevlig kurs.

Forts. från sidan 5

framme och fingrar självsvåldigt på dessa beslut. Den må ha all rätt att försöka göra detta, men inte på det viset.

Det är självklart att ett blivande ungdomsfik på Dicksonska skall hålla sig till meddelade bestämmelser i detta avseende. Jag tycker det är en lika lysande självklarhet att lagens bokstav inte skall förvrängas i en strängare riktning på grund av ett moraliskt tryck från vissa grupper.

Eftersom fenomenet att ungdomar dricker mellanöl och understundom dricker för mycket ändå inträffar, så torde det väl strängt taget vara bättre att detta sker under en viss tillbakadragen uppsyn. Blir någon anfäktad av promillena, så finns det på ett kommunalregisserat fik folk som ser till att vederbörande tas om hand och vid upprepade övertramp blir föremål för någon form av räddningsaktion. Jag tror inte heller att "smittorisken" skulle vara större här än på privatägda fik eller på hemmafester.

Det kan inte tjäna samhällets intressen att man lägger ljusblått orealistiska band på vad som skall få ske på ett fik, bara därför att kommunen är engagerad i driften. Enda resultatet blir att stället står tomt, och det torde innebära det mest kompletta misslyckandet. Det går inte att få fartbitet folk bort från racerbanorna genom att hänvisa dem till radiobilarna på Liseberg. Med den kundkretsen skulle etablissemang snabbt gå omkull.

Men standarden, lyxen? Om den är en självklarhet för ungdomarna på Avenyns konditorier, så måste den få vara det också på Dicksonska. Vi begär inte att stadsfullmäktiges ordförande eller konsulära kåren skall gå på en miljömässigt billig självservering när de vill roa sig en lördagskväll — utan paralleller i övrigt kan vi inte heller begära så låga standardkrav av ungdomarna. De har krav på miljö och bemötande, och har råd att betala. Låt dem göra det.

Och försök, någon, att förklara för allmänna opinionen att det någon gång inte kan skada att behandla ungdomar som vuxna. I vissa avseenden, detta t.ex., lär det inte finnas någon markant skillnad

MÅNADENS INSTRUKTÖR

Göran Anskär

lystrar till namnet Göran, har alltså namnsdag på St Georgsdagen och vad kunde väl vara lämpligare för en scoutkonsulent. Göran Anskär är konsulent för Göteborgs Distrikt av KFUK/KFUMs Scoutförbund sedan ett par år. Dialekten förråder att han är en importprodukt från sydligare trakter, men numera väl hemmastadd i Göteborg och lycklig radhusägare utanför staden.

Läraryrket hägrade från början. Folk-skolläraryxamen passerades och under den aktiva lärarperioden hann Göran även med att fungera som tillsynslärare och vik. rektor.

Det stora fritidsintresset ungdomsverksamhet, speciellt scouting, tog emellertid mer och mer tid i anspråk och klassrummet kändes snart alltför trångt och det inrutade schemat för bundet. Anledning nog att tänka om och satsa helt på scoutarbete, ansåg Göran.

Idrottsverksamhet har också intresserat honom, vilket klart framgår av den digra meritlista han kan framvisa. Bl.a. har han idkat fingerymnastik såsom aktiv i Hästveda pistolskytteklubb, vilka färdigheter han har god nytta av i sin egenskap av löjtnant i reserven.

Nydaningsarbete är Göran Anskärs stora passion och är i det sammanhanget storförbrukare av papper och tusch. Hans intresse och förmåga att skapa pedagogiskt åskådningsmaterial har ofta utnyttjats även på förbundsplan.

mellan de båda gruppernas konsumtionsvanor och levnadssätt. Utom ifråga om bemötande.

Debatten

SKOLAN • FRITIDEN • TEATERN • DX-ING

Med dessa artiklar ber Vi allas redaktion att få avblåsa debatten om teater, DX-ing och formerna för ungdomsarbete. Vi tackar alla debattörerna.

I mitt svar till Åke Edén i Vi alla nr 4 undvek jag att diskutera teaterverksamheten i skolorna av den anledningen, att jag inte tror att den verksamhetens vara eller ej beror på en trappstege. Eftersom jag även ansåg att du, Åke Edén, med dina artiklar ville informera om rådande förhållanden, och att du drog slutsatser och framlade förslag om hur en verksamhet kunde organiseras för att den skulle fungera så, kunde jag inte undlåta tycka att allt är gott. Du framlägger detta förslag utan att redovisa för läsarna, att det är en kopiering av det program fritidsbyråns teaterverksamhet arbetat efter under fyra års tid. Därför, Åke Edén, och för att den teaterintresserade skall få möjlighet att medverka, inbjuder jag till en diskussion i dessa frågor. Skall vi säga på Stora Katrinelund. Du efterlyser en redovisning av fritidsbyråns teaterverksamhet gentemot de önskemål du ställt i fråga om arbetets kontinuitet. Jag har redogjort för uppläggningsen av vårt arbete i Vi alla nr 4. Om omfattningen av det kan jag tillägga, att vi för närvarande har ca 450 deltagare, barn, ungdom och vuxna. Verksamhet bedrivs i följande stadsdelar: Centrala staden, Biskopsgården, Majorna, Högsbo och Kortedala.

Barnteaterledarutbildningen omfattar en fortsättningskurs, där deltagarna får undervisning i skapande dramatik, regi, rörelse, tal och bandspelarteknik, sagoläsning och barnteaterregi. På programmet står även kurser i sminkning och belysning. Deltagarna i denna kurs kommer från olika arbetsplatser såsom skolan, förskolan, hem, kontor och affär.

Inom två år kommer vi att ha två teatrar färdigbyggda, Länsmansgården och Stig-

Det som Åke Edén skrivit i Vi alla nr 5 om DX-ing kan endast med största välvilja tolkas som något annat än ett generellt utdömande av föreståndarnas intresse för ungdomar med "intressen". I sitt genmäle på det jag skrev i nr 4 om svårigheterna med DX-ing på gårdarna skriver Åke: "Däremot förvånar det mig ytterligt att Du hänvisar ungdomar med intressen att söka sig till Skolornas Fritidsverksamhet. Denna existerar faktiskt inte sedan något år tillbaka".

Fritidsbyråns föreningsavdelning har på den punkten en avvikande mening. Avdelningen har nämligen fått rapporter om en synnerligen omfattande fritidsverksamhet på skolorna och har också förmedlat avsevärda bidrag till densamma. De närvarande listor, som hundratals lärare och andra ledare sänt in till föreningsavdelningen är alltså en gigantisk luftaffär. Frågan är nu vilka det är, som är ute och svävar: de hundratals ledarna eller Åke, som skriver att "denna existerar faktiskt inte".

Om Åke Edén lagt ner samma ambition att få de ansvariga inom skolornas fritidsverksamhet och studieförbunden att ta upp DX-ing på sina program som han lagt ner på att döma ut föreståndarna, skulle de 50.000 registrerade DX-arna i Sverige säkert stått i ännu större tacksamhetsskuld till honom än vad de redan gör.

Rune Bränge

berget. Det är vår förhoppning att vi då har så många utbildade ledare, att vi kan tillfredsställa den efterfrågan på teaterverksamhet, som nu finns i dessa områden.

Teatrar är vidare planerade i Hjällbo, Tuve, V. Frölunda och Backa. I samtliga områden siktar vi till att teatrarna skall bli ett centrum för estetisk fostran, med teater, dans, musik, film o.s.v. på programmet.

Sigurd Lie

TRIVSELKAMPANJ

En kampanj som genomfördes av Hyresgästernas fritidsverksamhet och GAKO:s fritidsnämnd i Göteborg förtjänar ett omnämnande. Arrangemanget i våras hette "Trivsammare bostad, fritid, miljö".

Av inslagen verkar ett arrangemang särskilt lyckat. Kampanjen hade intresserat skolorna för en städkampanj, som, enbart i de fem distrikt den pågick, samlade 2000 160-liters säckar med skräp. Skolbarnen fick lektioner via folders och bildband om naturvård och naturvett. De äldsta i grundskolan tävlade om fina priser i frågetävlingen "Vi som vet hut" och de yngsta klasserna fick tävla med trampbilar. Final och prisutdelning på Liseberg med 22.000 besökare.

En utbyggd kampanj nästa år kunde kanske tänkas — med stadens medverkan, ja, varför inte . . .

Bilden: Dir. Sven Gustafson på Gako var prisutdelare vid kampanjens avslutningsfest på Liseberg.

Mera hobbyledarkurser

Kurserna i *julpynt* förläggs i år till veckoslutet 12—13 november.

1 Lördag 16.00—21.00

2 Söndag 13.00—18.00

Kursavgift 10 kr., vari ingår förtäring (landgång med kaffe). Lokal: Stora Katrinelund.

Tipskvällarna som är avsedda att ge nya ompulser och även ökad färdighet åt aktiva ungdomsledare har denna termin följande ämnesfördelning:

Träda pärlor: En kväll där ett nytt halsband presenteras och grunder i pärlträdning genomgås.

Gjutplast: Vi gjuter en väggprydnad med inläggningar av glas, mosaik eller liknande.

Aspspån: 2 ggr. Första kursen tillverkas en mobil och annat småpynt. Andra kvällen flätas en vacker hallampa.

Silvertråd: Här är tillfället för tonårsledarna att förnya OP-smycken, armringar o.s.v.

Jute med applikationer: En inspirerande kväll med jute, filt, skinn och vliseline.

Emaljering: Kopparämnen, emaljpulver och gasol är våra hjälpmedel denna tipskväll.

Mosaikläggning: Vem vill inte ha en karottbricka i eget mönster eller en vacker tavla i mosaik?

Stentroll: Stenkul med plastic padding, filt, stenar och fantasi.

Lampskärm med vliseline och växter. Med hjälp av pressade växter, strykjärn och vliseline gör vi en trevlig lampskärm.

Kasperdocka: 2 ggr. Med lim och cellvadd gör vi dockhuvudet, den andra kvällen syr vi enkla kläder och målar Kasper. Varje tipskväll omfattar 3 timmar och är en fristående kurs, avgift 5 kr. exkl. matr. (Kurskväll: onsdagar.)

HOBBYCENTRALEN:

Ungdomsgården, Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi). Tel. 20 59 65 mellan kl. 15.00—19.00 (ej lördagar). Hobbyinstruktör: Erik Svensson.

ALLMÄNNA UPPLYSNINGAR:

Barnavårdsnämndens Fritidsbyrå, Box 5134, Skånegatan 26, Göteborg 5. Tel. 20 09 20.

PERSONAGE-GALLERIET

Fritidsgårdarna har ju sedan en tid tillbaka verksamhet för pensionärer. Den har fungerat utmärkt. Det finns inget som talar mot att också såna som fallit för åldersstrecket i sitt ordinarie jobb skulle kunna verka i ett ungdomsledarsammanhang på heltid med den åran. Fritidsbyrån har fått fatt på en mycket vital pensionstagare, nyss 50 fyllda, som heter Sven Arvid Hilmer Essle. Han har fått till uppgift att samordna och leda barnavårdsnämndens fritidsverksamhet i Kortedala som distriktskonsulent. Speciellt skall han ägna sina krafter åt att hjälpa det rika föreningsliv som har sin hemvist i stadsdelen.

Sven är ingen nykomling i ungdomsarbetet. Han har en rik erfarenhet både av kommunal verksamhet och den som de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna utvecklar. Skulle en komplett meritförteckning upprättas över nuvarande och tidigare engagemang för Sven Essle skulle huvudparten av utrymmet i detta Vi alla nummer gå åt. Här skall endast nämnas att Sven varit ordförande under många år i Burås ungdomsråd och ordförande i söderklubbarnas fastighetsförening Sofielund, där han gjort ett utomordentligt gott arbete.

Den tidiga pensionsåldern har sin förklaring i att Sven ända tills för några dagar sedan var underofficer. Senast tjänstgjorde han som t. f. intendent vid 1 flygeskaderstaben i Göteborg, men innan dess var han uppskattad styckjunkare (åtminstone av bassarna) vid Göta Artilleriregemente intill nedläggningen. Att han också hade sina kollegors öra och förtroende be-

Sven Essle

visas bäst av att han under flera år var ordförande i regementets underofficerskår.

Tiden har också räckt till för omfattande insatser i det kommunalpolitiska livet. För närvarande tillhör Sven kommunalfullmäktige i Landvetter och är ledamot av en lång rad nämnder och kommittéer. Även under sin göteborgstid var han politiskt verksam.

För att fullständiga bilden av den nye i Kortedala skall framhållas att Sven är en synnerligen humoristisk herre. Förnämlig historieberättare därtill. Be honom dra den om Olle med foten! Sven är radikal och sticker aldrig under stol med sin åsikt. Han är fruktad i debatter — fråga politiska meningsmotståndare i Landvetter exempelvis — men höjer sällan rösten. Frågar man Sven om han har någon hobby brukar han svara: "Familjen"! Den brukar han ägna den lilla fritid som kommer honom till del. Men de som står honom närmast erkänner att de ledighetstimmarerna får delas med klassisk rysk litteratur, politiska biografier, historia, föreläsningsförberedelser etc.

Välkommen Sven "Aktiv" Essle!

FJÄLLEDARKURSEN

under tiden 2—8 januari 1967 kommer säkert att bli en av höjdpunkterna ur flera synpunkter denna kurssäsong. Plats är bokad i förnämlig vintersportmiljö i Norge. Programmet utlovar en mångfald lärdomar och matnyttiga tips för ledare av vinterläger och fjällresor. Med hänsyn till kursens karaktär kommer vissa förutsättningar att krävas av kursdeltagarna.

HÄRDHANDSKAR

Erik Magnusson är vaktman i Frölunda (torg). Ännu så länge har han inget att säga om nedbusning och bråk.

— De håller sig lugna än så länge. I vinter kommer det att bli värre. Kylan kan fördärva hela Frölunda torg. Jag tror att ungdomar kommer att förstöra en hel del när det blir kallt. Att det är så lugnt nu beror väl till stor del på att vi har tagit i med hårdhandskarna från början. Vi var tvungna att visa dem var de hade oss.

(GT)

har varit

skall komma

- Ungdomslokalslystna ögon på några representanter från fritidsbyrån fick beskåda de ljuvligaste saker i utrymmesväg vid besök på Dicksonska biblioteket. Vilka grejer att skapa en fin centrumanläggning av! Det är tyvärr inte bara fritidsbyråns folk som får något drömskt i ögonen vid anblicken av det snart utrymningsklara bokcentrumet med sina 1.500 m². Det finns minst 20 spekulanter till försäkrar stadsbibliotekarie Möhlenbrock.
- I anslutning till Projekt UG, som pågått i Göteborg sedan 1963 och i vilka alla elever i åttonde klass eller motsvarande undersöks beträffande sin inställning till skola, föräldrar fritidssysselsättningar etc., har några kandidater i sina trebetygsarbeten i pedagogik tagit upp för närmare undersökning några detaljfrågor. I slutet av september försvarade Marita Gustafsson och Saga Lundgren sin uppsats om Ungdom på ungdomsgård — en intervjuundersökning utförd på fyra av Göteborgs ungdomsgårdar — vid ett seminarium på pedagogiska institutionen. Vi alla var där och i nästa nummer — i detta fick referatet inte plats — får ni läsa om vad Marita och Saga kom fram till.
- Popleken är en stor kunskapstest i "popologi" som fritidsgårdarna ordnar i samarbete med Göteborgs-Tidningen m.fl. i slutet av oktober och början av november.
- Manglingen av 1967 års budget — förslaget för fritidsverksamheten är rekordstort — pågår för närvarande i stadskollegiet. Hjälper det att hålla tummarna för en välvillig behandling, så gör det, alla ni som skall få del av den stora kakan.
- Bjursläatts fritidsgård på Hisingen har som första gård i stan specialiserat sig på öppen verksamhet för yngre tonåringar (12—14 år). Den nya verksamhetsinriktningen har gett gott resultat.
- Club Excezz, nystartad popklubb med idel 14-åringar i styrelsen, har startat verksamhet i Buråsgården. Man har hittills klarat alla svårigheter med glans och utnyttjar gärna den erfarenhet som grannen, Burås fritidsgård, skaffat sig under många års träning i branschen.
- Hisingsgårdarna är på alerten i höst minsann! Får man bara komma in i Lundby Sam på lördagarna tänker man köra dans- och poptillställningar där varje helgaftonkväll i fortsättningen. Man vill ha kontakt med föreningarna för att tillsammans med dem ordna arrangemangen så trevligt som möjligt. En inbjudan är på gång till alla ungdomsorganisationer på Hising Island, där man välkomnar till träff och närmare överläggningar om detaljerna kring dessa jippon.
- Alla besökare som kommit i bil till Källtorps fritidsgård behöver inte längre parkera sina åkdon i skogsterrängen kring gården. Sigurd Johansson rapporterar föreståndarestolt att den nya parkeringsplatsen vid gården nu är klar. Grattis!
- Vice konsul Karin Mazionis från Amerikanska generalkonsulatet invigde den 3 oktober en jazzutställning på Burås fritidsgård. Utställningen är förmedlad av USIS, vars göteborgschef Eva Wallgren i ett anförande omnämnde att hon hoppades att den mångåriga goda kontakten mellan USIS och fritidsgårdarna skulle fortsätta. Basen på musikgården Burås utlovade en rad arrangemang kring utställningen under hela oktober. Popbandmusiken, som nästan totalt dominerat gården, skulle få konkurrens och stimulans av trumpetare och basunister.

Redaktören

Vad gör man en söndag i oktober?

Ovannämnde satt denna helgdagsmorgon och överblickade de singlarde höstfärgade bladen från Sten Sturegatans lindar. Tankarna kretsade kring program. Inte ett program för ett möte, en förening, en grupp. Nej, ett alldeles passande eget program för mig själv och familjen.

Utgångsläget var detta. En jobbig lördag fanns i bakgrunden med representation, föredrag och hemmajobb. Ingen tur till landet denna söndag. Vi skulle njuta stan. Vår och de andra göteborgarnas stad. Höstens första stora söndag i Göteborg . . .

— Slå upp tidningen, där finns det massor med tips, hördes en hjälpande röst från environgerna.

Sagt och gjort. Höstvallets kommentarer börjar sina ser jag. Reseannonserna om Kanarieöarna finns emellertid kvar. (Oj vad resenärerna får betala extra i annonskostnader . . .) Vietnam, Indonesien, nej inte politiska analyser idag . . .

Äta ute, bäst att inget säga. Mamma har köpt en utsökt oxfilé, som ligger där och väntar på att bli iordninggjord. En annan söndag kunde man ju visa sig lite generös och bjuda ute. En annan gång. Restaurangerna får således vara och konstutställningarna likaså. Vem besöker förresten konstutställningar, det skulle vara roligt att få en liten sociologisk undersökning om saken. Museum — ? Nej, knappast i dag.

Poängjakt i Slottsskogen? Kanske lite väl hurtigt denna småkalla dag. Det verkar som om hemmavikingarna vore upplagda för lite mera inomhusbetonade övningar.

Fotboll på Ullevi — nej, det får vara, fotbollen är knappast intressant längre, tackavetja när en själv var aktiv!

En biltur? Förslaget är rent av dåligt. För mycket köer, för många gnisslande, gnällande, illaluktande bilar. Bil är just det som vi inte skall syssla med idag.

Kanske TV??!! ? Vad ges på vår hemmabio? Nej, inget som lockar denna söndag. Vi måste hitta på något annorlunda, Något annat än det vanliga.

En bok. En riktigt bra bok att läsa riktigt länge alldeles ifred utan att bli avbruten. (Förra julklappsboken!) Kanske ändå — inte!

Möblera om våningen?! Nej, återigen nej. Ett typiskt kvinnoförslag, som förkastas utan omröstning.

Spela monopol. Nej, håll i mej. Efter denna vecka som varit så ansträngande. Vet skäms pojkt!

Baka julpepparkakor. Inte så dumt förslag egentligen. Men än är det bara oktober och stämningen inte så där riktig för julbak. Vi måste låta det anstå till nästa månad.

Skriva föredrag till onsdag kväll? Jobba. Förbereda. Inte vänta till i sista minuten. Egentligen ett förnuftsmässigt mycket bra förslag — men är det riktigt att slita och släpa på en söndag, som ju bör användas till att vila, vila . . . ?

Vila. Varför har ingen tidigare kommit upp med detta i grund så utmärkta förslag. Vila är denna söndags Columbi ägg. Tänk Er själva. Säng, kudde, filt. Vad ger det för associationer? Inte illa. Sömn, drömmar . . .

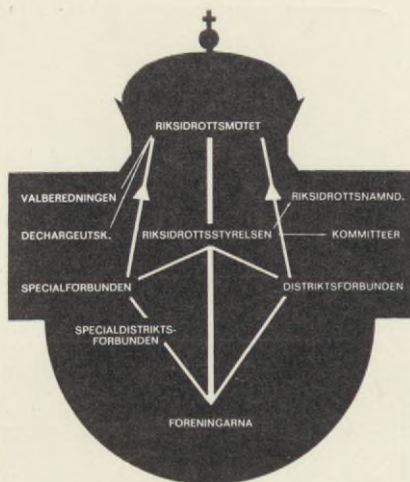
I fjärran hörs bruset från jagande, ilande människor på väg att fylla det förlängda veckoslutet med så mycket som möjligt. Inrutade människor med föresatser. Här innanför väggarna den stora rogivande stillheten. En värld för sig, en värld för människor.

På kvällen upplevde vi den fulländade avslutningen på en angenäm söndag. Stadsteaterns föreställning av Holbergs "Den jäktade" med Per Aabel i huvudrollen.

En lämplig övergång till en måndag. En arbetsveckas början.

DETTA ÄR

RF

■ Sveriges Riksidrottsförbund (RF) är den svenska idrottsrörelsens samlade organ och har till uppgift att genom tävlings- och rekreationsidrott höja vårt folks kroppsliga och andliga kraft samt bereda särskilt de unga en värdefull fritidssysselsättning.

■ Sveriges Riksidrottsförbund har dels en geografisk indelning, omfattande 23 distriktsförbund (DF), dels en idrottslig, omfattande 46 specialförbund (SF). Även specialförbunden har en regional organisation genom cirka 700 specialdistriktsförbund (SDF). Antalet föreningar inom Riksidrottsförbundet är f.n. c:a 13.000 med cirka 1.200.000 medlemmar.

■ Sveriges Riksidrottsförbunds ordförande är H K H Prins Bertil och dess vice ordförande överståthållare Allan Nordenstam. Riksidrottsstyrelsens ordförande är riksdagsman Henry Allard och RF:s verkställande direktör Bo Bengtson.

■ Vill Ni veta mera om en viss idrott — om dess organisation, funktion eller dylikt — kan Ni vända Er direkt till Sveriges Riksidrottsförbund eller till det specialförbund som administrerar ifrågavarande gren. Upplysningar lämnas även av distriktsförbunden.

■ Till Er och idrottens tjänst står också RF:s 27 distriktskonsulenter, speciella "servicemän", som stationerats vid distriktsförbundens kanslier och som med råd och dåd bistår föreningar, kommuner, skolor m.fl. i olika idrottsliga sammanhang.

■ Vill Ni veta var, när och hur Ni kan utöva en viss idrottsgren så vänd Er i första hand till någon av föreningarna på Er hemort. Tveka inte att ta den kontakten — både Ni och idrotten har sannolikt mycket att ge varandra!

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Box 5134 • Göteborg 5 • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18
Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1966

Fritidsbyråns servicecentral

Film

Projektorer
Bandspelare
Bildband
grammofoner och andra
tekniska och
audiovisuella hjälpmedel

Vardagar kl 15—18.30

Lördagar kl 12—15

Tel. 16 34 91

Hobby

Material
arbetsblad
demonstrationer
tips
utställningsalster
försäljning

Vardagar kl 16—19

Lördagar stängt

Tel. 20 59 65

Program

Material för utlåning
bandade programinslag
arbetsblad
paketprogram
spel- och tävlings-
material
tips

Vardagar kl 15—19

Lördagar stängt

Tel. 16 34 91

Adress: Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi).

Kurser för ungdomsledare av olika slag arrangeras kontinuerligt.

Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, Göteborg

